

лицю, а ішовъ тѣюжде палицѣ похитивъ, вѣрже на мостѣ,
 и порази нѣкѣа ѿ тѣхъ, иже въ безѣмѣи своѣмъ жа-
 лѣхъ по нѣмъ, и пакѣи възываа погразѣ, и погѣбе съ-
 шѣмомъ. Владиміръ же сватѣй и прѣчѣа нарѣчитѣа дер-
 жавы своѣа грады прошѣдъ, и всюдѣ народы крестивъ,
 и цѣркви создавъ, епископы же и пресвѣтеры жити оу-
 стрѣивъ, и многѣю пользѣ всѣй земли Руссїейстѣй содѣ-
 лавъ, возвратиса въ Кіевъ стѣольный градъ свой, и раз-
 дѣли зѣмлю Руссїйскѣю на дванадесать княженїи, два-
 надесати сынѣмъ своимъ. Въ пѣрвыхъ старѣйшаго сы-
 на своего Вышеслава посади въ великомъ Новѣградѣ,
 Изаслава въ Полоцкѣ, Сватопѣлка въ Тѣровѣ, Про-
 слава въ Ростѣвѣ. Оумѣршъ же Вышеславъ въ великомъ
 Новѣградѣ, на мѣсто егѣо преведѣ изъ Ростѣва Про-
 слава: а въ Ростѣвѣ посади Бориса, Глѣва же въ Мѣ-
 ромѣ, Сватослава въ Древланѣхъ, Всеволода во Влади-
 мѣрѣ, Истислава въ Тмутороканѣ, Станислава въ Смо-
 ленскѣ, Брачислава на Волынѣ въ Луцкѣ, Судислава
 въ Псковѣ. И заповѣда имъ крѣпкѣ, еже жити въ
 любви и согласїи, и еже не ѡбидѣти дрѣгдрѣга, ни
 престѣпати предѣловъ комуждѣ ѡпредѣленныхъ, но
 всѣкомѣ своего княженїа судѣломъ доволѣствоватиса,
 Не мѣже же заповѣда и сїе, да всѣвъ въ княженїи сво-
 емъ оумножаютъ славу Хрїста Бѣга, и ищутъ спасенїа
 душъ чловѣческихъ, невѣрныхъ въ вѣрѣ приводѣ, и
 цѣркви создѣаа. Чегѣ радѣи всѣкомѣ дадѣ епископа и прѣ-
 свѣтеры, и такѣ имъ оустрѣивъ, и на княженїа ихъ
 разославъ, самъ прѣывааше въ Кіевѣ, оужѣ старъ снїи,
 и прилѣжааше дѣверымъ дѣламъ, цѣркви и монастырїи
 стрѣа и оукрашаа, и милостыню нескѣданѣ всѣмъ по-
 даваа, и трапѣзы изобильныа въ дворѣ своѣмъ нищихъ
 радѣи частѣо поставлаа. А иже бахѣ недѣжнїи, ни могѣт